

նանայ, չլսելու համար անուր արձագանքը
որ կը կրկնէր՝ Սրբոյն զատաւորը արդարու-
թիւնը չէ ճանչցած :

ՊԵՐՆԱՐ ԼԱՋԱՐ

ԻՐԻԿՈՒԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Ըստասէ՛ հաւանան իրական մ'երբ կ'իջնէ
Արեւն երկնքէն ,
Յուպըդ վեր ա'ա ու ճակատէդ քչէ՛ դժնէ
Ամէն խորհուրդ . քէն ,
Նախանձ ու ռի ճգմէ՛ քարին վրայ առ ջիդ ,
Ջերդ ոլորտ մը թծ .
Արիւնէ՛ ալ հըպարտութիւնդ չիթ առ չիթ ,
Եւ իբրեւ պատիժ
Անցեալ ամէն աններելի հետու թեանց՝
Նեաւէ՛ խորն հովտին
Թիշտտակին արկղիկը ծանր , ծանր՝ ր զանձ . . .
Երբ աչքիդ ետին
Կը ծագի աստղ մը նոր , քթթուն , հեռաւոր՝
Կարէ՛ վերաբերու
Մը գիշերէն եւ ալ զընա՛ , ու խառնո՛ր ,
Հոգւոյդ անարկու
Ճամբաներէն , լեռնէ ի լեռ , միտ միջակ ,
Ժայռերուն անխնայ

Ջարնընյով ու սլլելով զերդ զանակ՝
Կամք անոնց վըրայ . . .

Հովերուն մէջ անհղորէն տարածուող
Թեւերդ տարզէ՛ ,

Ու քանդելու եղի՛ր անոնց պէս կարող .
Արծիւն ու բազէ

Թող սորվեցնեն իրենց խաղերը քեզի ,
Ինչպէ՛ս զերթ սըլաք

Իրենց խոյանքն սրսին վըրայ կը կատի՛
Անգութ ու անյադ . . .

Յետոյ զարձո՛ւր գիշերներուն մէջ պայծառ
Յչքերդ զկպ ի վեր

Ու ասաղերէն անգորտութիւնն անոնց ա'ա :
Երբ ամէն աւեր

Հինին չէնքէն հոգիիդ մէջ լըրանայ ,
Երբոր աւժ մը նոր

Լանջքիդ ներքեւ անդիմադիւր ծառանայ ,
Երբ անդնդախոր

Լըսեա հոգին աղաղակը հեծեծող՝
Կատարներէն վար

Սա՛ ուղիներուն հեռ ձիւներուն լուսողող
Իջի՛ր խօլաբար :

Մուկնարար , անարասան 'ա անարգել՝
Դաշտե՛րն սոռգել :

ՎԱՀԱՆ ՏԻՐԱՆԵԱՆ